

Димитър Бежански
Не е живот това!

Лошо, шефе, много лошо! Откак ти издаде оная, твоята заповед, направо нерви ми се образуваха!

Щото твоята заповед каква беше – без адвокат да не говорим, нали така?

Добре! Как кажеш! Ти си босът, ти казваш!

И в началото, верно, сичко си беше точно. Закопчават ме ченгетата и:

– Откъде тоя джип?

Питат, чат ли си? Интересуват се.

Аз обаче – железен:

– Без адвокат не говорим!

Ми заключиха ме за дваесе и четири часа и толкова. После – „Чао!“, „Чао!“ и даже джипа ми върнаха, без повече да се правят на любопитни.

Това с качулките. Там – грешка нема! Обаче с кръчмите много ми се скофти! Бе направо от глад че пукнем, бе шефе! Щото в кръчмите следното изпълнение.

Влизам аз, нали, и седам. Идва сервитьорчето. И пита:

– Какво ще обичате?

Абе аз много работи ще обичам, обаче като имам инструкция! И карам по инструкцията:

– Без адвокат не говорим!

Онова копеле ме поглежда гипсирано и си заминава!

А аз гладен, та гладен! И кво да правим, шефе? Фащам солницата и – прас – в огледалото! Сичко става на сол и на дребни огледалчета!

– Мамка ви мръсна! – викам. – Че ви обезкостим сичките! Това им викам, ама не го викам на глас, а само умствено, щото, нали – без адвокат не говорим. И – прас – още една солница в другото огледало.

Публиката, естествено, залега, сервитьорчето се напикава, фърчи собственика.

Шари на масата хиляда марки и – пак същия въпрос:

– Друго какво ще обичате?

Пет заведения обиколих, шефе, пет бона в марки събрах и пак си останах гладен! Ама гладен ти разправам!

Добре че мойта кифла беше сготвила нещо вкъщи, инак направо сех да изпразим потника от глад!

А, споменах кифлата, та се сетих! И с нея същия проблем! Бе, мама ѝ дъба, тая филми ли е гледала, книжки ли е чела, обаче щом я фана за гъзъ и тя веднага:

– Не така грубо, бе мечо! Кажи ми нещо нежничко!

Е, сега и на кифлата ли да обяснявам, че без адвокат не говорим?!

Та, шефе, много те молим! Или махни оная заповед, или ми фани един адвокат да си го водим нон стоп с мене! Щото направо ми се сбръчка живота, да знаеш! Не е живот това!

КРАЙ

© 2001 Димитър Бежански

Източник: <http://bezmonitor.com>

Публикация:

Димитър Бежански, „Търся французайка“, ISBN 954-715-099-5
(с) Димитър Бежански, 2001, (с) Доньо Донеv, 2001, (с) ВСУ „Черноризец Храбър“ –
Варна, 2001

Публикува се на <http://bezmonitor.com> с любезното съгласие на автора.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3041>]